

Recyklaci solárních panelů zaplatí získané stříbro

Recyklace solárních panelů (fotovoltaických modulů), které v následujících desetiletích doslouží, se bohatě zaplatí z prodeje surovin jejím prostřednictvím získaných. Vyplývá to z podrobné studie ČVUT pro recyklační kolektivní systém REsolar.

Česká republika je prakticky jedinou zemí v Evropě, kde jsou na recyklaci od provozovatelů slunečních elektráren vybírány zálohově povinné poplatky. Ty přitom musí složit již v prvních letech provozu a následující desetiletí tak budou vázané na účtech. Přitom se podle aktuálně zveřejněné studie ČVUT „Ekonomická bilance výroby a likvidace fotovoltaických modulů v ČR“ likvidace v Česku běžných křemíkových solárních modulů zaplatí již z rozebrání panelů a získání stříbra, které tyto panely obsahují. Další materiály jako hliník nebo měď lze také opětovně využít a snížit tak energetickou stopu oproti výrobě z nově vytěžených surovin.

„Procesem recyklace krystalických a tenkovrstvých solárních modulů získáme mnoho materiálu pro následné zpracování a opětov-

né použití při výrobě fotovoltaických modulů nebo jiných výrobků. Mezi tyto materiály patří hliník, měď, sklo, plasty, křemík, vzácné kovy, mezi něž patří stříbro, indium, galium, germanium, molybden a další. Mezi nejlépe recyklovatelné materiály se řadí sklo a hliník. Pro sklo platí, že recyklací lze získat až 95 % skleněného materiálu s čistotou 99,99%. Pro hliník tato hodnota dosahuje téměř 100% a nízká energetická náročnost procesu ušetří až 70 % energie nutné pro výrobu nového hliníku,“ říká mimo jiné Ing. Ladislava Černá z Laboratoře diagnostiky fotovoltaických systémů ČVUT v Praze.

Ve většině evropských států tedy vyřeší budoucí likvidaci solárních panelů komerčním přístupem na základě zpracování a získání vzácných kovů a dalších recyklovatelných materiálů. Pouze v České republice platí systém, který neúměrným způsobem zatěžuje zájemce o výrobu šetrné energie ze slunce. Povinnost platit nesmyslně vysoké poplatky za časově vzdálenou recyklaci solárních panelů vznikl na Ministerstvu životního prostředí pod ministrem Chalupou. Ten jen pár dní před koncem svého mandátu schválil



vyhlášku, která zavedla recyklační poplatek za likvidaci fotovoltaických modulů vyšší, než kalkulovala tehdejší studie vypracovaná přímo pro ministerstvo.

V současné době tak musí každý provozovatel sluneční elektrárny uvedené do provozu před 1. lednem 2013, včetně domácích elektráren na střechách domů, odvádět poplatek do tzv. kolektivního systému, který potom tyto prostředky spravuje až do doby, kdy bude třeba elektrárnu likvidovat. Nejmenší možná výše příspěvku, který do-

padne na více než dvě desítky tisíc českých domácností, je přitom stanoven na 8,50 Kč za kilogram panelů.

Z propočtů ČVUT přitom plyne, že recyklace vynese likvidátorovi panelů okolo deseti korun z každého kilogramu panelů. Předpokládané náklady na zpracování, dopravu a administrativu spojenou s provozem kolektivních systémů potom představují částku zhruba osm korun.

„Od samého začátku vytváření povinnosti platit recyklační poplatky upozorňujeme na nesmyslně vysokou zátěž provozovatelů solárních elektráren. Nová studie ČVUT potvrdila, že celkový výnos z prodeje surovin získaných recyklací fotovoltaických panelů v České republice by se pohyboval ve výši 1,7 miliardy korun. Likvidace panelů si tedy vydělá sama na sebe. Proto společně s Aliancí pro energetickou soběstačnost navrhuje, aby nejmenší možná výše příspěvku stanovovaná vyhláškou byla maximálně dvě koruny na kilogram váhy panelů, tedy čtyřikrát méně než platí dnes,“ říká Veronika Hamáčková, výkonná ředitelka České fotovoltaické průmyslové asociace (CZEPHO).